

- 3) Член 3, параграф 1, първа алинея и член 13, параграф 1, първа алинея от Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО, изменена с Директива (ЕС) 2015/1513 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която изисква при разполагане на съоръжение за вятърна енергия да се спазва минимално отстояние между него и сградите с жилишно предназначение, стига тази правна уредба да е необходима и пропорционална с оглед на задължителната обща национална цел на съответната държава членка, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

(¹) ОВ С 134, 16.4.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 28 май 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — II и др./Land Nordrhein-Westfalen

(Дело C-535/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Орхуска конвенция — Директива 2011/92/ЕС — Оценка на въздействието на някои проекти върху околната среда — Участие на обществеността в процеса на вземане на решения — Нередности, които опорочават процедурата по издаване на разрешение за проект — Достъп до правосъдие — Ограничения, предвидени в националното право — Директива 2000/60/ЕО — Политика на Европейския съюз в областта на водите — Влошаване на подземен воден обект — Начини на оценяване — Право на частноправните субекти да приепат мерки, за да се предотврати заглърсаването — Право на иск пред националните юрисдикции)

(2020/C 255/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподатели: II, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, в качеството на наследници на QD — RC и SB, TA, UZ, VY, WX

Ответник: Land Nordrhein-Westfalen

Диспозитив

- 1) Член 11, параграф 1, буква б) от Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на държавите членки да предвидят, че когато процесуално нарушение, което опорочава решението за издаване на разрешение за проект, не е от естество да измени неговия смисъл, искането за отмяна на това решение е допустимо само ако разглежданата нередност е лишила жалбоподателя от правото му на участие в процеса на вземане на решения в областта на околната среда, гарантирано в член 6 от тази директива.
- 2) Член 4 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска компетентният орган да провери спазени ли са задълженията, които този член предвижда, сред които задължения е това да се предпази влошаването на състоянието на водните обекти, както повърхностни, така и подземни, които са засегнати от даден проект, едва след като проектът е бил разрешен.

Член 6 от Директива 2011/92 трябва да се тълкува в смисъл, че информацията, която трябва да се предостави на обществеността в хода на процедурата по издаване на разрешение за проект, трябва да включва необходимите данни, за да се оцени въздействието му върху водата с оглед на критериите и задълженията, предвидени по-специално в член 4, параграф 1 от Директива 2000/60.

- 3) Член 4, параграф 1, буква б), подточка i) от Директива 2000/60 трябва да се тълкува в смисъл, че от една страна, превишаването на поне един от стандартите за качество или на поне една от праговите стойности по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им, а от друга страна, предвидимо увеличаване на концентрацията на замърсител, когато определеният за него праг е вече превишен, трябва да се смята за влошаване на химичното състояние на подземен воден обект вследствие на проект. Стойностите, измерени във всеки пункт за мониторинг, трябва да се отчитат поотделно.
- 4) Член 1, първа алинея, буква б) и втора алинея, първо тире, както и член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2000/60 във връзка с член 19 ДЕС и член 288 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че членовете на заинтересованата от даден проект общественост трябва да могат да се позовават пред компетентните национални юрисдикции на нарушение на задълженията за предпазване от влошаване на водните обекти и за подобряването на тяхното състояние, ако това нарушение ги засяга пряко.

(¹) ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 28 май 2020 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Stuttgart — Германия) — Interseroh Dienstleistungs GmbH/SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

(Дело C-654/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Превоз на отпадъци — Регламент (ЕО) № 1013/2006 — Процедура за предварителна писмена нотификация и съгласие — Общи информационни изисквания — Приложение III А — Смес от хартия, картон и хартиени отпадъци — Позиция В3020 от приложение IX към Базелската конвенция — Примеси — Замърсяване на смес с други материали — Оползотворяване по екологосъобразен начин)

(2020/C 255/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: Interseroh Dienstleistungs GmbH

Ответник: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Диспозитив

1. Член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци, изменен с Регламент (ЕС) 2015/2002 на Комисията от 10 ноември 2015 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага спрямо смес от отпадъци от хартия, картон и хартиени отпадъци, в която всеки вид отпадъци попада в обхвата на едно от първите три тирета от позиция В3020 от приложение IX към Конвенцията за контрол на трансграничното движение на опасни отпадъци и тяхното обезвреждане, подписана в Базел на 22 март 1989 г. и одобрена от името на Европейската общност с Решение 93/98/ЕИО на Съвета от 1 февруари 1993 г., което е възпроизведено в част 1, списък Б от приложение V към този регламент, и в която смес съдържанието на примеси е до 10 %.